

**สรุปผลการประชุมเวทีสาธารณะเพื่อรับฟังความเห็นต่อ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่
เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐**

ข้อคิดเห็น	สรุปประเด็นสาระสำคัญ	การพิจารณาเพิ่มเติม แก้ไข ปรับปรุง
<ul style="list-style-type: none"> ควรเพิ่มพื้นที่เอกสารสิทธิ์ เป็นเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง เพื่อให้ผู้ประกอบการรายย่อยสามารถดำเนินกิจการต่อได้ 	<p>๑. ควรกำหนดให้พื้นที่เอกสารสิทธิ์ที่มีการพิสูจน์ทราบแล้วว่ามีแร่แล้วเป็นเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง รวมถึงบรรดาค่าขอต่าง ๆ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้ ให้เป็นเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง ซึ่งเป็นไปตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๘๘ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ปรับปรุงแนวทางและมาตรการ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจำแนกเขตแหล่งแร่ ข้อ ๒ เขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง ในวาระเริ่มแรกให้เป็นไปตามบทเฉพาะกาล ตามมาตรา ๑๘๘ และ ๑๘๙ รวมถึงพื้นที่ที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง ตามประมวลกฎหมายที่ดิน ที่พบว่ามีแร่อุดมสมบูรณ์ และมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง</p>
<ul style="list-style-type: none"> ควรกำหนดค่านิยามต่าง ๆ ให้ชัดเจน เช่น มูลค่าทางเศรษฐกิจสูง พื้นที่แหล่งแร่ แนวกันชนและการมีส่วนร่วม 	<p>๒. ควรกำหนดค่านิยามของคำที่ปรากฏในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ยังไม่มีความชัดเจนไว้ในแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปปฏิบัติงานได้</p>	<p>ประเด็นดังกล่าวได้กำหนดไว้ในบทบัญญัติของกฎหมายหรือการออกอนุบัญญัติ หรือหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่ต้องกำหนด ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมาย ยกตัวอย่างเช่น มาตรา ๕๒ การขอและการออกประทานบัตร และคุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยกฎกระทรวงตามวรรคสามต้องกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในมาตรา ๑๙ โดยต้องกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจ ความเหมาะสมของเทคโนโลยีที่ใช้ในการทำเหมือง ความเหมาะสมของมาตรการป้องกันผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน รวมทั้งการพิจารณาแผนการฟื้นฟู การพัฒนา การใช้ประโยชน์และการเฝ้าระวังผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน ให้สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p>

ข้อคิดเห็น	สรุปประเด็นสาระสำคัญ	การพิจารณาเพิ่มเติม แก้ไข ปรับปรุง
<ul style="list-style-type: none"> ปัจจุบันหน่วยงานต่างๆ ยังไม่มีการบูรณาการร่วมกันในการอนุมัติ อนุญาต ต้องผ่านกระบวนการพิจารณาของหลายหน่วยงาน ซึ่งมีหลักเกณฑ์ วิธีการ ในการอนุมัติ อนุญาต ที่แตกต่างกันไป อยากให้มีการประสานงานและบูรณาการร่วมกันเพื่อลดขั้นตอนและระยะเวลาในการอนุมัติ อนุญาต 	<p>๓. ควรมีการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติ/อนุญาตประธานบัตร และหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลการใช้พื้นที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การบริการอยู่ในรูปแบบของการบริการเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) รวมถึงมีการทบทวนระยะเวลาอนุญาตประธานบัตรของแต่ละหน่วยงานให้มีความสอดคล้องกัน</p>	<p>ปรับปรุงเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนากลไกการกำกับ ดูแล และอำนวยความสะดวก ดังนี้ เป้าหมาย ๑ : กลไกการบริหารจัดการแร่ในด้านการอนุมัติอนุญาตต่าง ๆ รวมถึงการจัดสรรผลประโยชน์จากการพัฒนาเหมืองแร่ ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส เป็นธรรม และตรวจสอบได้ สร้างความเชื่อมั่นให้กับภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาคเอกชน ประชาชน ชุมชน และท้องถิ่น</p>
<ul style="list-style-type: none"> หน่วยงานภาครัฐที่มีสิทธิ์ในการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์พื้นที่ต่าง ๆ ควรพิจารณาเรื่องระยะเวลาในการอนุญาตให้สอดคล้องกัน เช่น การกำหนดอายุการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าไม้ให้สอดคล้องกับอายุประธานบัตรเหมืองแร่ 		<p><u>แนวทางและมาตรการ</u></p> <p>ข้อ ๑) การพัฒนาระบบอนุญาตประธานบัตร และใบอนุญาตอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้มีความรวดเร็ว ลดขั้นตอน และลดการใช้ดุลยพินิจของการปฏิบัติ โดยให้แล้วเสร็จภายในกรอบระยะเวลาของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาระบบการอนุญาตในลักษณะการให้บริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One stop service) - พัฒนาระบบการติดตามการอนุญาต ให้มีระบบติดตาม (tracking) ในกระบวนการขออนุญาตทุกขั้นตอน - พัฒนาระบบเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ติดตามผลการพิจารณาการอนุญาต - กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้มีความสอดคล้องและชัดเจน

ข้อคิดเห็น	สรุปประเด็นสาระสำคัญ	การพิจารณาเพิ่มเติม แก้ไข ปรับปรุง
<ul style="list-style-type: none"> • การขอต่ออายุประทานบัตร ในการดำเนินการภาคีรัฐกำหนดระยะเวลาตามขั้นตอนการดำเนินการไว้ ๑๘๐ วัน แต่ในความเป็นจริงใช้ระยะเวลาในการดำเนินการซ้ำมาก ทำให้ผู้ประกอบการเสียหาย จึงควรมีขั้นตอนและกรอบระยะเวลาในการพิจารณาอย่างเหมาะสมและชัดเจน 	<p>๔. ควรมีระบบเผยแพร่ข้อมูลการขออนุมัติ/อนุญาต และติดตาม รวมถึงมีช่องทางการร้องเรียน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ชัดเจน และตรวจสอบได้</p>	<p>ได้มีการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับ “ระบบเผยแพร่ข้อมูลการขออนุมัติ/อนุญาต และติดตาม” ในแนวทางและมาตรการ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ข้อ ๑) และมีรายละเอียดเกี่ยวกับ “ช่องทางการร้องเรียน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ชัดเจน และตรวจสอบได้” ในแนวทางและมาตรการ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ข้อ ๒) แล้ว</p>
<ul style="list-style-type: none"> • ควรมีระบบการติดตาม/เผยแพร่ข้อมูลขั้นตอนการขออนุมัติ/อนุญาต เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ชัดเจน และตรวจสอบได้ 		
<ul style="list-style-type: none"> • ควรมีการพัฒนา ระบบ one stop service เพื่อรับเรื่องร้องเรียนของภาคประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองแร่/การละเลยการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ 		
<ul style="list-style-type: none"> • ควรมีช่องทางการร้องเรียนที่ชัดเจนและสะดวก พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ 		
<ul style="list-style-type: none"> • ควรมีการพัฒนา กลไกกำกับดูแล และอำนวยความสะดวกเพื่อใช้ในการดำเนินการอนุมัติ อนุญาตอย่างเป็นธรรม มีขั้นตอนและกรอบระยะเวลาในการพิจารณาอย่างเหมาะสมและชัดเจน รวมถึงมีกระบวนการติดตามการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว ไม่ล่าช้า 		
<ul style="list-style-type: none"> • ควรมีการทบทวนค่าภาคหลวงที่มีการจัดสรรให้หน่วยงานภาครัฐ และ อบต.ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีการกระจายไปสู่ชุมชนและท้องถิ่นมากขึ้น 	<p>๕. ควรมีการทบทวนการจัดเก็บค่าภาคหลวง และการจัดการรายได้ รวมถึงมีการแจ้งให้ประชาชนทราบถึงค่าภาคหลวงที่ท้องถิ่นได้รับและการนำเงินดังกล่าวไปใช้ประโยชน์</p>	<p>ปรับปรุงแนวทางและมาตรการ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ข้อ ๒) การพัฒนาระบบจัดสรรผลประโยชน์ให้ภาครัฐ ท้องถิ่น และชุมชนที่เหมาะสมและเป็นธรรม</p>
<ul style="list-style-type: none"> • ควรมีการชี้แจงการจัดเก็บค่าภาคหลวงในปัจจุบัน 		<p>- ปรับปรุงการกำหนดอัตราค่าภาคหลวงแร่ และระบบการจัดสรร ให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปให้เป็นปัจจุบันและเป็นธรรม</p>
<ul style="list-style-type: none"> • ควรมีเพิ่มอัตราการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ให้มากขึ้น จาก พ.ร.บ. แร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ 		

ข้อคิดเห็น	สรุปประเด็นสาระสำคัญ	การพิจารณาเพิ่มเติม แก้ไข ปรับปรุง		
		<p>- พิจารณาบททวนและเพิ่มวัตถุประสงค์ในการจัดสรรเงินบำรุงพิเศษหรือกองทุนต่าง ๆ ที่เรียกเก็บจากผู้ถือประทานบัตร เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดการข้อร้องเรียนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในท้องที่ สำหรับเป็นงบประมาณของท้องถิ่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะจัดการข้อร้องเรียนนั้น ๆ โดยอาจจ้างบุคคลที่สาม (Third Party) มาดำเนินการสอบสวนและพิสูจน์ทราบผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพในเวลาไม่เกิน ๑ ปี หลังการยื่นข้อร้องเรียน</p>		
<ul style="list-style-type: none"> • ควรให้หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนที่มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับกิจการเหมืองแร่ เข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ก่อน ระหว่าง และหลังการทำเหมือง 	<p>๖. ควรมีการเผยแพร่ข้อมูลทั้งด้านบวกและด้านลบของทรัพยากรแร่ ขั้นตอนการอนุมัติ/อนุญาต ขั้นตอนกระบวนการทำเหมืองแร่ และให้ความรู้แก่ประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ ด้วยสื่อ และภาษาที่เข้าใจง่าย เช่น การ์ตูน ในการสร้างความรู้ความเข้าใจกับประชาชน การถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานกับประชาชนให้มีความทั่วถึง รวมถึงการให้ความรู้กับหน่วยงานการศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความใกล้ชิดกับท้องถิ่นและประชาชน</p>	<p>ปรับปรุงเป้าหมายและตัวชี้วัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างและส่งเสริมการมีส่วนร่วม เป็น</p> <p>เป้าหมาย ๑ : ผู้มีส่วนได้เสียทั้งภาครัฐภาคเอกชนภาคประชาชนชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่</p> <p>ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ : สัดส่วนของภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน ท้องถิ่น ชุมชน และภาคีเครือข่ายต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ตามแนวทางและหลักเกณฑ์การเสริมสร้างและส่งเสริมความร่วมมือภายใต้กลไกประชารัฐ (เพิ่มขึ้น)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ : จำนวนช่องทางการประชาสัมพันธ์ การสื่อสาร และการสร้างองค์ความรู้ให้กับประชาชน ท้องถิ่น และชุมชน (เพิ่มขึ้น)</p> <p>เป้าหมาย ๒ : ภาคประชาสังคมประชาชนชุมชนและท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเพียงพอและมีความเชื่อมั่นในการบริหารจัดการแร่พร้อมเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่รวมทั้งการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมและ</p>		
<ul style="list-style-type: none"> • ควรมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารจากระดับหน่วยงานไปสู่ประชาชนให้ทั่วถึง รวมถึงการใช้สื่อและภาษาที่เข้าใจง่าย มีการเผยแพร่ข้อมูลทั้งด้านบวกและลบจากทรัพยากรแร่ 				
<ul style="list-style-type: none"> • ควรมีศูนย์การเรียนรู้ หรือโรงเรียนที่สอนด้านแร่ เพื่อสร้างองค์ความรู้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ 				
<ul style="list-style-type: none"> • มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการผลิตแร่ ปริมาณสำรองแร่ที่ผลิตได้ การอนุมัติ อนุญาต การให้สัมปทาน ฯลฯ เพื่อสร้างความโปร่งใส สามารถเข้าถึงข้อมูลอย่างเท่าเทียมและติดตามตรวจสอบได้ 				
<ul style="list-style-type: none"> • มีการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตแร่ เทคโนโลยีในการผลิต ข้อดี-ข้อเสีย แก่ประชาชน เพื่อเป็นการเสริมสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจแก่ 				

ข้อคิดเห็น	สรุปประเด็นสาระสำคัญ	การพิจารณาเพิ่มเติม แก้ไข ปรับปรุง
ประชาชนในพื้นที่		<p>สุขภาพประชาชน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ : ร้อยละของภาคประชาสังคม ประชาชน ชุมชน และท้องถิ่น มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของประเทศ ผ่านช่องทางที่เข้าถึงได้ง่ายและมีประสิทธิภาพ (เพิ่มขึ้น)</p>
<ul style="list-style-type: none"> นโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐที่เกี่ยวกับแร่ ควรมีการจัดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วน และมีการเปิดเผยและเผยแพร่ข้อมูลต่าง ๆ ควรมีการเผยแพร่วาระการประชุมต่าง ๆ สรุปผลการประชุมของคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ คณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ จนถึงระดับคณะกรรมการจังหวัด เพื่อเพิ่มความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ 	<p>๗. ควรมีการเผยแพร่ผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ และคณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ ผ่านเว็บไซต์ที่สามารถให้ประชาชนเข้าไปแสดงความคิดเห็น</p>	<p>ปัจจุบันได้มีการเผยแพร่ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องรวมทั้ง (ร่าง) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี และแผนแม่บทบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ ให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น ผ่านเว็บไซต์และ facebook รวมทั้งมีการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่มาโดยตลอด</p>
<ul style="list-style-type: none"> เพิ่มการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการกำจัดมลพิษ/สารพิษ จากการประกอบกิจการเหมืองแร่ เช่น สารหนูปรอท โดยการใช้ถัง storage ในการกักเก็บกากแร่แทนบ่อดินเหนียว อยากให้นำเทคนิคการกำจัดไซยาไนด์ ซึ่งในปัจจุบันในต่างประเทศดำเนินการอยู่ มาใช้ในการประกอบกิจการแต่งแร่ที่ต้องใช้ไซยาไนด์ 	<p>๘. ควรมีมาตรการในการนำเทคโนโลยีการกักเก็บแร่ที่มีมาตรฐานมาใช้ เพื่อป้องกันการปนเปื้อนที่เกิดจากการทำเหมืองแร่และแต่งแร่ที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพและความปลอดภัยของประชาชนรวมทั้ง ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและเทคนิคในการกักเก็บแร่ให้มีมาตรฐาน</p>	<p>๑. ปรับปรุงเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การกำหนดนโยบายบริหารจัดการแร่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็น ๓ ข้อ ได้แก่</p> <p>๑) เพื่อให้การบริหารจัดการแร่ในภาพรวมของประเทศมีความเหมาะสมเกิดประโยชน์สูงสุดค้ำค่าภายใต้ดุลยภาพด้านเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน</p> <p>๒) เพื่อให้การบริหารจัดการแร่เศรษฐกิจที่สำคัญมีกรอบนโยบายและแนวทางบริหารจัดการแร่ที่เหมาะสมสอดคล้อง</p>

ข้อคิดเห็น	สรุปประเด็นสาระสำคัญ	การพิจารณาเพิ่มเติม แก้ไข ปรับปรุง
		<p>ความจำเป็นและความต้องการใช้ประโยชน์ของการพัฒนาประเทศ</p> <p>๓) เพื่อให้การประกอบกิจการด้านเหมืองแร่มีการประกอบกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมสังคมและสุขภาพของประชาชน</p> <p>โดยประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกับเป้าหมายที่ ๓ ผู้ผลิตและภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องด้านแร่มีการดำเนินกิจการที่เป็นมาตรฐานและมุ่งเน้นการประกอบกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และสุขภาพของประชาชน</p> <p>๒. เพิ่มแนวทางการบริหารจัดการแร่ในภาพรวม</p> <p>ข้อ ๕) การส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจของการศึกษาวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรแร่ ระบบการบริหารจัดการแร่ เทคโนโลยีการทำเหมืองและการผลิตแร่ การเพิ่มมูลค่าแร่ อุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ใช้แร่เป็นวัตถุดิบ เศรษฐกิจการค้าและการลงทุนที่เกี่ยวกับแร่ การสร้างสมดุลและลดมลพิษ จากการใช้ประโยชน์แร่กับสิ่งแวดล้อม</p> <p>- สนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิชาการทางแร่ วิทยา ธรณีวิทยาแหล่งแร่ การทำเหมือง และเทคโนโลยีกระบวนการผลิตของแร่เศรษฐกิจและแร่อื่น ๆ ที่จะมีโอกาสเปิดการทำเหมืองในอนาคต โดยเรียนรู้จากกรณีศึกษาการทำเหมืองและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนที่เกิดขึ้นในอดีตทั้งในประเทศและต่างประเทศสำหรับใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสมของการพัฒนาใช้ประโยชน์จากแร่ในอนาคต</p>

ข้อคิดเห็น	สรุปประเด็นสาระสำคัญ	การพิจารณาเพิ่มเติม แก้ไข ปรับปรุง
<ul style="list-style-type: none"> • ควรมีมาตรการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ 	<p>๙. ควรมีมาตรการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองแร่</p>	<p>พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้กำหนดไว้แล้วตาม มาตรา ๖๘ (๙) กำหนดให้มีมาตรการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการประกอบการอุตสาหกรรมแร่อยู่แล้ว โดยการทำเหมืองต้องมีการวางหลักประกันการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมือง เพื่อเป็นการวางแผนป้องกันไว้ล่วงหน้า หากเกิดปัญหาผู้ทำเหมืองไม่เยียวยาหรือไม่ฟื้นฟูพื้นที่รัฐจะนำเงินจากกองทุนหรือหลักประกันมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ</p> <p>นอกจากนี้ในหมวดที่ ๑๓ ความรับผิดชอบทางแพ่ง มาตรา ๑๓๔ ผู้ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายที่เกิดจากการประกอบกิจการต่อความเสียหาย ความเดือดร้อนรำคาญอันเกิดขึ้นแก่บุคคล ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม และมาตรา ๑๔๒ ศาลมีอำนาจกำหนดค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษ</p>
<ul style="list-style-type: none"> • ควรมีมาตรการเยียวยาผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนผ่านพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ เป็นพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เนื่องจากภายหลังพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ยังไม่แล้วเสร็จ ส่งผลให้คำขอทุกประเภทที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและที่ยื่นภายหลังพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้ต้องชะงัก เพราะการอนุญาตให้ทำเหมืองให้พิจารณาอนุญาตได้เฉพาะในพื้นที่ที่แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่กำหนดให้เป็นเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง 	<p>๑๐. ควรมีมาตรการเยียวยาผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนผ่านพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ เป็นพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เนื่องจากภายหลังพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้ และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ยังไม่แล้วเสร็จ ส่งผลให้คำขอทุกประเภทที่อยู่ระหว่างการพิจารณา และที่ยื่นภายหลังพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้ต้องชะงัก เพราะการอนุญาตให้ทำเหมืองให้พิจารณาอนุญาตได้เฉพาะในพื้นที่ที่แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่กำหนดให้เป็นเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง</p>	<p>ได้มีการประชุมหารือและชี้แจงเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ภาครัฐต้องมียุทธศาสตร์บริหารจัดการแร่ของประเทศและการกำหนดยุทธศาสตร์ภายใต้ร่างแผนแม่บทบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ ซึ่งได้นำประเด็นต่าง ๆ ของภาคส่วนต่าง ๆ ผู้มีส่วนได้เสีย รวมทั้งผู้ประกอบการ มากำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางมาตรการไว้แล้ว เพื่อมิให้ภาคอุตสาหกรรมแร่ไม่หยุดชะงักและเกิดผลกระทบน้อยที่สุด รวมถึงการกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองในวาระเริ่มแรกก็ได้มอบหมายเฉพาะกาล ตามมาตรา ๑๘๘ และ ๑๘๙ มากำหนดเป็นเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองไว้แล้ว</p>

ข้อคิดเห็น	สรุปประเด็นสาระสำคัญ	การพิจารณาเพิ่มเติม แก้ไข ปรับปรุง
<ul style="list-style-type: none"> • แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่นอกจากจะพิจารณาเรื่องทรัพยากรแร่ และเศรษฐกิจแล้ว ควรมีการพิจารณาถึงทรัพยากรอื่นควบคู่ด้วยเพื่อให้เกิดความสมดุล เช่น ป่าไม้ ดิน แหล่งน้ำ และชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ 	<p>๑๑. แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่นอกจากจะพิจารณาเรื่องทรัพยากรแร่ และเศรษฐกิจแล้ว ควรมีการพิจารณาถึงทรัพยากรอื่นควบคู่ด้วยเพื่อให้เกิดความสมดุล เช่น ป่าไม้ ดิน แหล่งน้ำ และชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองแร่</p>	<p>กรอบทิศทางของแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ที่มุ่งเน้นการปฏิรูปกลไกการบริหารจัดการแร่มีการพิจารณาข้อมูลจากกรอบด้านทั้งการประเมินคุณค่าทางเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละพื้นที่ศักยภาพแร่การประเมินสถานการณ์และพิจารณาขีดจำกัดรวมทั้งความเป็นไปได้ในการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการทำเหมืองในภาพรวมให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงตลอดจนผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนเป็นสำคัญ</p>
<ul style="list-style-type: none"> • ควรวางแผนการผลิตและการใช้หินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้างในระยะยาว เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการใช้ในประเทศ 	<p>๑๒. ควรวางแผนการผลิตและการใช้หินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้างในระยะยาว เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการใช้ในประเทศ</p>	<p>ปรับปรุงเป้าหมายและตัวชี้วัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การกำหนดนโยบายบริหารจัดการแร่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด</p> <p>เป้าหมาย ๒ : แร่เศรษฐกิจที่สำคัญมีกรอบนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการแร่ที่เหมาะสมภายใต้หลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการที่กำหนดภายใต้กลไกของคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถใช้แร่เป็นวัตถุดิบได้สอดคล้องกับความต้องการ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ : ร้อยละของภาคอุตสาหกรรมที่มีความต้องการใช้แร่เป็นวัตถุดิบได้รับการตอบสนอง (เพิ่มขึ้น)</p>